Ч. 58 | Субота 13 (25) марта 1893. | Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламацiи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Кривда чи крутарство?

Якъ разъ нинѣ тыждень тому помѣстивъ бувъ „Галичанинъ“, орґанъ львôвскихъ москвофiлôвъ передову статью пôдъ заголовкомъ „Кривда намъ!“ въ котрôй нѣбы то выступає въ оборонѣ кривды нашихъ селянъ, яку заподѣяла имъ лiквiдацiя упавшого кредитового заведеня селяньского або т. зв. рустикального банку. Звѣстно загально, що згадана ґазета воює лишь неправдою и лишь тымъ стоить, що знаходить людей, котрû, або не въ силѣ самû правды дôйти, вѣрять ѣй таки слѣпо на слово, або котрû такъ само якъ та ґазета любують ся въ неправдѣ. Въ справахъ, въ котрыхъ годѣ чогось доказати числами, трудно выказати тû крутарства, якими послугує ся згадана ґазета, але тамъ де говорять числа, выходить правда на верхъ якъ олива и крутарства москвофiльского орґану показують ся въ цѣлôй своѣй поганôй наготѣ. Правду сихъ слôвъ побачимо якъ разъ въ згаданôй статьи „Кривда намъ!“, коли єѣ близше розберемо. Не будемо тутъ наводити въ цѣлости пустыхъ фразъ, якими воює „Галичанинъ“; наведемо лишь тû мѣсця, котрû нѣбы то здають ся бути опертыми на самыхъ фактахъ.

Коли селяньскiй банкъ упавъ, стратили властителѣ листôвъ и асиґнатъ половину свого капiталу. „Правда — каже „Галичанинъ“ — они дôстали обѣцянку, що добута зъ лiквiдацiѣ сума буде рôвномѣрно роздѣлена межи всѣхъ вѣрителѣвъ. Що однако дѣє ся? Нинѣ по десятилѣтнôй лiквiдацiи въ банку остались лишь такû довжники, котрыхъ майна нѣхто не хоче купити... Що въ банку вже не много роботы, видко изъ того, що всѣ дѣла залагоджують ся чотирома урядниками. Незважаючи однакъ на то, що майже нема вже предметôвъ до лiквiдацiѣ, управа єѣ остає ся вже десятый рôкъ въ своѣмъ первѣстнôмъ складѣ. И такъ при чотирохъ урядникахъ и при дѣлахъ банку, представляючихъ вартôсть въ высотѣ 200 до 300.000 зр. остають ся при лiквiдацiи три кураторы: дръ Згурскiй, дръ Мархвицкiй и Зима, и беруть кождый по 2.500 зр. на рôкъ. Имъ до помочи приданû три адвокаты, дôстаючû кождый по 2000 зр. рôчно. Дальше адмiнiстрацiйный директоръ п. Кляйнъ и бухгальтеръ п. Маєвскiй дôстають близько по 3000 зр. рôчно, а кромѣ того по 400 до 500 зр. титуломъ ремунерацiѣ. Одна адмiнiстрацiя зъѣдає такимъ способомъ близько 20.000 зр.... Кромѣ того якось нечути нѣчого о обѣцяныхъ доплатахъ до 50 проц. одержаныхъ вѣрителями банку“.

Отсе головнû закиды, здавалось бы опертû на фактахъ, якû „Галичанинъ“ робить комiтетови лiквiдацiѣ. Пригляньможъ ся имъ теперь близше. У насъ єсть пôдъ рукою саме теперь выдане справоздане комiтету лiквiдацiйного, на пôдставѣ котрого можемо числами выказати неправдивôсть того, що написавъ „Галичанинъ“; крôмъ того засягнули мы й информацiй зъ компетентного жерела, котрû також покажуть рѣчь въ зовсѣмъ иншôмъ свѣтлѣ.

„Галичанинъ“ каже, що въ банку остались лишь такû майна, котрыхъ нѣхто не хоче купити. До сего передовсѣмъ мусимо то запримѣтити, що комiтетъ лiквiдацiйный, переймаючи дѣла банку, не мавъ, а такъ само не має и теперь, на цѣли лишь продавати маєтки селяньскû. Комiтетъ лiквiдацiйный поставивъ бувъ собѣ вôдъ самого початку задачу ратувати край вôдъ катастрофы, яка грозила єму черезъ упадокъ селяньского банку, и осягнувъ то, можна сказати, вповнѣ. Просимо лишь зважити на слѣдуючû числа изъ сегорôчного справозданя: Дѣйстна сплата довгôвъ въ готôвцѣ не числячи коштôвъ судовыхъ и иншихъ належитостей повинна була выносити 6,212.275 зр., тымчасомъ лiквiдацiя признала довжникамъ такъ значный опустъ, що они заплатили всего лишь 4.227.031 зр. Закупленыхъ самымъ банкомъ господарствъ було по конець 1892 р. 1.366 на 595.624 зр.; зъ тыхъ спродано 1.100 на 551.825 зр. При тôмъ треба зважити ще й то, що майже всѣ вôдпроданû реальности вернули назадъ до рукъ первѣстныхъ властителѣвъ або ихъ родинъ. Доси лишило ся ще закупленыхъ самымъ Заведенємъ 266 господарствъ на 43.799 зр.

Дальше каже „Галичанинъ“, що въ банку вже не богато роботы, бо все залагоджують лишь чотиры урядники, що дѣла банку представляють вартôсть 200 до 300.000. На пôдставѣ вѣродостойныхъ информацiй и на пôдставѣ выданого справозданя можемо ось що на то сказати:

Число урядникôвъ и функцiонарѣвъ якъ въ бюрѣ центральнôмъ такъ и на повѣтахъ, а також правныхъ заступникôвъ въ кредитовôмъ Заведеню селяньскôмъ въ лiквiдацiи представляє ся такъ: 1) въ бюрахъ центральныхъ: начальникôвъ 2, каса 1, секретарiятъ 1, гiпотека 2, концiпiєнтôвъ и мундантôвъ 6, бухгальтерiя 7, протоколъ 2, реґiстратура 1 — разомъ 22; 2) въ бюрахъ повѣтовыхъ: у Львовѣ 2, въ Черпôвцяхъ 4, въ Чортковѣ, Коломыи и Перемышли по 3 — разомъ 17; 3) заступства вôданû адвокатамъ за провiзiєю: въ Краковѣ, Сяноцѣ, Самборѣ, Станiславовѣ, Бережанахъ, Ро-

---

17)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

Перекладъ зъ нѣмецкого.

(Дальше).

Позапалювано довгû ряды лямпiонôвъ и неневный пôвсумеркъ тыхъ свѣтилъ освѣчувавъ рôжнобарвну товпу.

— Якъ я тутъ добре схованый передъ ихъ поглядами — думавъ собѣ Павло, радъ зъ тои темноты, въ котрôй удалось єму сховати ся. Не замѣтивъ, що двоє людей прийшло въ ту сторону, де вôнъ стоявъ, и недалеко почали щось лагодити на земли. Ажъ ось наразъ, о три лише кроки вôдъ него, заяснѣвъ пурпуровый огонь бенґальскiй, котрый все довкола затопивъ въ повени свѣтла, за очи хапаючого.

Скоро хотѣвъ вôнъ сховати ся въ тѣни пня, але вже було за пôзно.

— Чи то не Павло тамъ? — кликнула мати.

— Де? — спытала Гальшка цѣкаво, звертаючись въ єго сторону.

— Хлопче, чого ты тамъ ховаєшь ся у пôтьмѣ? — крикнувъ батько.

Радъ не радъ, мусѣвъ теперь уже выйти и червоный зъ сорома, мнявъ шапку въ руцѣ та станувъ передъ Гальшкою, котра зъ головою, опертою на долони дивилась на него та усмѣхала ся.

— Все вôнъ такiй!... Вѣчно десь ховає ся и пôдкрадає ся — сказавъ батько, ударяючи єго по плечехъ, а незнакомый молодець вôдкинувъ собѣ волосє зъ чола и усмѣхнувъ ся нѣ то добродушно, нѣ то иронiчно.

Тодѣ вставъ старый Дуґлясъ, приступивъ до него и взявъ єго за обѣ руки.

— Голова до горы, мôй молодый приятелю, и груди напередъ! — кликнувъ вôнъ своимъ грôмкимъ львинымъ голосомъ. — Не маєшь потребы дивитись въ землю — ты ще менше, якъ кождый иншiй на цѣлôмъ свѣтѣ! Хто маючи двайцять лѣтъ стôлько доказавъ, що ты, той єсть чоловѣкомъ, якъ пристало, и не потребує нѣкому ступати ся зъ дороги, анѣ ховати ся передъ нѣкимъ. Не хочу въ тебе вмавляти чванливôсть, та спытай лише, хто того докаже, що ты доказавъ! Може ты Леську? — звернувъ ся до молодого, выстроєного панича, котрый єму вôдповѣвъ зъ веселымъ смѣхомъ:

— Годѣ, дядьку, мене треба брати такимъ, якимъ я є, и до того, до чого я здавъ ся.

— Ба, кобы ты хочь що-то знавъ, зъ чого бы можна користь мати! — вôдтявъ Дуґлясъ. — Отсей панокъ — то мôй сестрѣнець, Лесько Гелєръ, гуляй-вѣтеръ нового крою...

— Дядьку, вызву тебе!

— Тихо, дѣтваку!

— Дядьку! двайцять куфлѣвъ... хто буде першiй лежати пôдъ столомъ...

— И *вôнъ* называє се поважанємъ!

— Тай доскулюєшь ты, дядьку, менѣ!

— Тихо будь! Приглянь ся отсему молодому господареви! Має двайцять лѣтъ а вже цѣле господарство веде, мовь на шнурку.

— Ну, пане Дуґлясъ, тажe и я тамъ є! — кликнувъ Майгеферъ, котрому лице троха протягнуло ся.

— Алежь я вамъ, пане, вашого не уймаю — вôдповѣвъ той — та всежь таки признати треба, що вы маєте за богато занятя зъ тымъ своимъ товариствомъ акцiйнымъ, отже вы, розумѣє ся, не можете журити ся такими дрôбничками.

Майгеферъ поклонивъ ся, бо дуже подобалась єму та мова, однакъ Павло мусѣвъ засоромити ся за него, бо зрозумѣвъ дуже добре иронiю тыхъ слôвъ.

Панѣ Дуґлясъ усмѣхнувшись закликала єго до себе и сердечно стиснула єго руку.

— Тай выросли-жь вы и выкраснѣли! — сказала своимъ слабымъ симпатичнымъ голосомъ — а яку вже бороду маєте!

— Алежь прошу называти єго по имени — замѣтила мати, нинѣ далеко якось свобôднѣйша, якъ звычайно. — Павле, проси самъ о то свою хрестну маму...

— Прошу, дуже прошу о то... — ледви вымовивъ Павло и знову почервонѣвъ.

— Богъ буде тебе благословити, сыну, — вымовила панѣ Дуґлясъ — бо ты заслуживъ собѣ на то.... — а потôмъ голова єѣ мовь

гальнѣ и Турцѣ; 4) кураторъ листôвъ 1, ліквідаторôвъ 3, адвокатôвъ 3. — Зъ того чей видко ясно, що роботы мусить бути досыть, коли ажь тôлько треба до неи людей, а чотири урядники певно не дали бы собѣ тутъ рады. Яка есть вартôсть дѣлъ банку, можна змѣркувати зъ того, що его активы выносять 2,003.00 зр. Дальше треба знати, що банкъ мае ще 6.667 довжникôвъ, 266 власныхъ господарствъ и веде 4.165 процесôвъ. Се чейже найлѣпшій доказъ, якъ богато ще роботы въ банку и що до неи потреба богато силъ, больше, якъ то представляе собѣ „Галичанинъ"; тому и не дивота, що коштыі адміністрацѣ въ 1892 р. выносили 78.032 зр. хочь въ порôвнаню зъ попереднымъ рокомъ зменшили ся о 7.939 зр.

Погляньможь теперь, якій есть остаточный результатъ дѣяльности Комітету ліквідаційного. Асиґнатъ касовыхъ въ обѣзѣ було по 31 сѣчня 1884 р. 697.350, а по 31 грудня 1892 р. лишь 1.550, отже зменшило ся о 695.800; 6 прц. и 5 прц. листôвъ заставныхъ, було въ тôмъ самôмъ часѣ 6,895.200, теперь вже ихъ нема; облиґацій комунальныхъ въ обѣзѣ було 83.400, теперь ихъ нема; выльосованыхъ листôвъ передъ 1884 р. було 346.800, теперь 12.900, значить ся, о 333.900 менше; выльосованыхъ облиґ. комунальныхъ зъ 1884 р. було 6.300, теперь нема; купонôвъ лист. сѣчн. 1884 було 36.244, теперь нема; векслѣвъ въ обѣзѣ 356.780, теперь нема; залягаючихъ вôдсоткôвъ вôдъ асигн. було 12.763, есть ще 244; вѣрителѣвъ въ рахунку бѣжучôмъ було 357.401, есть ще 4.914. — Станъ позычковый зменшивъ ся въ часѣ теперѣшнои ліквідаціѣ о 5,336.326 зр., а число довжникôвъ спало о 28.070.

Рѣчь очевидна, що за таку дѣяльнôсть повинній поодинокіи функціонеры дôставати вôдповѣдну нагороду, котру впрочôмъ признано бы имъ и въ судовôй дорозѣ. Але чи они дѣйстно дѣлають такъ въ некористь селянъ, якъ то выходило бы зъ представленя „Галичанина?" У вôдповѣди на то наведемо лишь такій примѣры:

На загальныхъ зборахъ членôвъ и вѣрителѣвъ розвязаного кредитового Заведеня селяньского дня 26 марта 1884 р. поставивъ бувъ дръ Искрицкій, котрого чей „Галичанинъ" знае, внесене: „Вычначае ся тромъ членамъ ліквідаторамъ вынагороду по 2500 зр., членамъ же заступникамъ ліквідаторôвъ пôдъ условіемъ, коли будуть сповняти урядъ синдикôвъ Заведеня и вести вôддѣлъ гіпотечный по 3000 зр.; крôмъ того для всѣхъ шести членôвъ одень % вôдъ дѣйстнои стягненои въ дорозѣ ліквідаціѣ сумы". Внесене ухвалено одноголосно, а тогды дръ Мархвицкій заявивъ: Есьмь уповажненый въ имени ліквідаторôвъ и заступникôвъ ліквідаторôвъ заявити, що ухваленои ремунераціѣ 1% не приймаемо, уважаючи еѣ за незгôдну зъ нашимъ становищемъ. Нехочемо, щобы намъ коли небудь можна було зробити закидъ, щомы поступали енерґічнѣйше, щобы одержати большу провізію. Той самъ дръ Мархвицкій будучи черезъ три мѣсяцѣ куратором тогожь заведеня, бувъ въ нѣмъ занятый черезъ 87 днѣвъ, стягнувъ больше якъ $1^1/_4$ міліона и не взявъ за то анѣ крейцаря, хочь мавъ повне право до вынагороды. Чи совѣтно поступивъ собѣ „Галичанинъ" роблячи закидъ адміністраціи селяньского банку въ ліквідаціи, нехай теперь самй читателѣ осудять.

Що до доплатъ до 50 прц., одержаного вѣрителями банку, то мусимо сказати, що комітетъ ліквідаційный и на то не забувъ; въ справозданю своѣмъ каже вôнъ: „Дальшй доходы зъ ліквідаціѣ, о скôлько не будуть мусѣли бути ужитй на кошты заряду, будуть збирати ся на выкупно асиґнатъ на доплату листôвъ и асиґнатъ касовыхъ, однакожь на результатъ въ тôмъ напрямѣ мимо найлѣпшои охоты комітету, рожево задивляти ся не можна, бо зближаемо ся до ліквідованя останкôвъ активôвъ, зъ природы рѣчи, що разъ менше вартыхъ. Наконець мусимо сказати, що комітетъ робивъ такожь заходы, удаючи ся до Выдѣлу краевого и Радъ повѣтовыхъ, щобы они вôдкупили решту довгôвъ въ своихъ повѣтахъ и дали тымъ можнôсть довести ліквідацію до кôнця. Декотрй повѣты, отъ н. пр. Богородчаньскій взяли ся були до дѣла и нѣхто не скаже, що та акція выйшла на некористь селянъ.

Зъ сего всего можуть теперь переконати ся читателѣ, що „Галичанинъ" лишь крутарствомъ хотѣвъ доказати кривду, яка нѣбы то дѣе ся нашимъ селянамъ. Нехайже теперь кождый переконае ся о правдолюбивости сеи ґазеты. Въ сѣй справѣ говорять числа а не пустй фразы.

Переглядъ політичный.

Е. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера на авдіенціи нову президію Палаты пословъ и высказавъ Свое вдоволенѣ зъ сего выбору.

Палата пословъ ухвалила законъ, котрымъ увольняе ся 181 домôвъ у Львовѣ маючихъ перебудувати ся въ цѣляхъ асанацийныхъ, на 20 лѣтъ вôдъ домово-чиншового податку. Заразомъ ухвалено резолюцію взываючу правительство, щобы оно признало громадѣ мѣста Львова право вывласненя тыхъ домôвъ.

Справа будовы анатомічного институту у Львовѣ не пôшла такъ гладко, якъ того можна було сподѣвати ся. Пос. Кайцль зажадавъ, щобы справа доповненя львôвского університету була ухвалена въ законодавчôй дорозѣ, а не переводила ся въ дорозѣ адміністраційнôй. Внесене Кайцля ухвалено голосами Нѣмцѣвъ и Молодочехôвъ, а хочь будову того института ухвалено, то все таки она опôзнить ся о рôкъ, хиба що Палата панôвъ ухвалить инакше.

Міністерство просвѣты вôдобрало василіяньскôй ґімназіи въ Бучачи право публичности зъ кôнцемъ сего року шкôльного.

Соймъ галицкій мае бути скликаный на день 24 цвѣтня и буде радити черезъ чотири недѣлѣ.

Начальникъ мѣста Москвы, Алексѣевъ померъ наслѣдкомъ ранъ вôдъ мѣщанина Андріянова, котрый кажуть стрѣливъ до него въ приступѣ божевôльства. Де хто каже знову, що то було дѣло мести.

Зъ Константинополя доносять, що Порта выплатила Россіи 65.000 фунтôвъ турецкихъ яко вôдшкодованя для купцѣвъ россійскихъ, потерпѣвшихъ пôдчасъ россійско-турецкои вôйны.

Новинки.

Львôвъ дня 24 марта.

— **Вѣсти личнй.** Е. Е. Маршалокъ краевый кн. Евстахій Сангушко выѣхавъ до Вѣдня а верне до Львова мабуть у вôвторокъ. — Віцепрезидентъ кр. Рады шкôльнои дръ Бобжиньскій вернувъ до Львова.

— **Програма вечерниць**, котрй уряджують народнй товариства въ Станіславовѣ въ понедѣлокъ 27 марта въ сали касиновôй, щобъ звеличити трийцяту другу роковины смерти Т. Шевченка есь така: 1) Вету-

---

утомлена похилила ся знову на пень дерева, шукаючи тамъ пôдпоры.

Павло стоявъ теперь поза лавкою и не знавъ, що зъ собою почати. Першій то разъ, вôдъ коли вырôсъ, находивъ ся въ чужôмъ товариствѣ. Поглядъ его упавъ на Гальшку, котра оперла голову на лôктю и дивила ся на него.

— А то що? Зô мною вже зовсѣмъ не привитаешь ся? — спытала его зô збытошнымъ повуемъкомъ.

Довѣрочне „ты" додало ему вôдваги. Вôнъ простягнувъ до неѣ руку и спытавъ, що зъ нею дѣяло ся за такій довгій часъ.

Тѣнь смутку промайнула по еѣ лици.

— Не гараздъ — вôдповѣла тихо — але про се пôзнѣйше, коли будемо самй.

Посунула ся троха на лавцѣ и зробила ему мѣсце коло себе. А коли вôнъ сѣдавъ на вказане мѣсце, мимоволѣ дôткнувъ ся лôктемъ еѣ плечей. Его перейняла дивна дрожь, якои нѣколи въ житю не дôзнавъ.

Лесько подавъ ему руку черезъ стôлъ и сказавъ зô смѣхомъ:

— На задатокъ доброи приязни, мôй пане аркивзоре!

— На жаль я не гôдный того, щобы мене хто будь ставивъ собѣ за взôръ — вôдповѣвъ ему скромно.

— Коли такъ, то тѣште ся зъ того.... и я не есмь нимъ. Нема для мене нѣчого гидшого, якъ такій архивзôръ досконалости....

— То чому вы мене такъ назвали?

Лесько глянувъ на него здивовано.

— Вы бо все мабуть берете поважно — сказавъ по хвили.

— Простѣть! Я такъ мало привыкъ до жартôвъ! — вôдповѣвъ, а румянець сорома выбѣгъ ему на лице. Коли вôдтакъ звернувъ ся до Гальшки, замѣтивъ, що дивно поважнымъ, глубокимъ поглядомъ глянула ему въ очи. И почувъ въ тôй хвили розкôшь незнану въ глубинѣ душѣ. Здогадавъ ся, що есть хтось, що не уважае его дурнымъ и смѣшнымъ, що зрозумѣвъ его вдачу и права, що нею правлять.

Коли ихъ трое мовчало, на другôмъ кôнци стола выкладавъ батько дальше панови Дуґлясови плянъ свого будучого акційного товариства.

— О, якъ бы вы тôлько мали до мене довѣре! — та нѣ, що я кажу? — ту й довѣря не треба — якъ бы вы лишь попросту не вôдкидали легкодушно щастя, що вамъ само лѣзе въ руки — а свому щастю не годить ся ставати въ дорозѣ — коли у васъ тлѣе бодай искорка пôдприемчого духа — а! то вы, то вы.... Тажь тамъ можна заробити сотки тысячѣвъ, покладъ торфу того есть невычерпаный.... то чому, пане, давати збогачувати ся иншому тамъ, де самому можна тысячки зложити! Впередъ.... крôзь темноту до свѣтла, то моя девіза — буду бороти ся и змагати впередъ ажь до послѣдного вôддиху. Тутъ не мôй власный интересъ маю я на оцѣ, менѣ вôнъ здаеть ся радше квестією добра цѣлои людскости! Иде о то, щобы выскати тй пустй нинѣ просторы землѣ для культуры; иде о то, щобы для цѣлои тои околицѣ вытворити свѣжй соки жизненнй, свѣжу кровь; иде о то, щобы нужду цѣлого того населеня замѣнити на добробытъ — о то, щобы стати добродѣемъ людскости, пане!...

И въ тôмъ тонѣ плѣвъ вôнъ дальше.

Потôмъ наразъ притиснувъ уже добре Дуґляса до стѣны и мовь бы прикладавъ пістолетъ ему до грудей, крикнувъ:

— Отже пристанете до мого пôдприемства?

Дуґлясъ замѣтивъ поглядъ своеѣ жѣнки, котра вказувала ему очима паню Елисавету и благаючо моргнула на него, а вôнъ сказавъ тому панôвъ гнѣвно:

— Менше о те!

Павло засоромивъ ся знову, бо вычитавъ зъ лиця Дуґляса, що для него есть то лише попросту квестією выкиненя за вôкно кôлькохъ сотокъ талярôвъ. Самъ вôнъ знавъ ажь занадто добре, що жаденъ розумный чоловѣкъ не мôгъ брати на серіо плянôвъ его батька.

— Чи не бачивъ ты, Павле, де нашихъ дѣвчатъ — спытала мати, такъ само, видко, заклопотана тою цѣлою сценою.

— Нѣ, не бачивъ ихъ нѣгде.

— То иди, пошукай ихъ, пôшли гуляти, скажи имъ, щобы не гуляли за богато, бо перестудять ся.

Павло вставъ.

— Я пôду зъ тобою — сказала Гальшка.

— А менѣ вôльно пôти зъ вами, кузинко? — спытавъ Лесько.

— Ты остань ся тутъ! — вôдповѣла зовсѣмъ спокôйно, почôмъ вôнъ сказавъ, що теперь зъ розпуки прийде ся ему хиба позбавити себе житя.

— Веселый хлопець — вымовивъ Павло и зôтхнувъ заздрôстно, коли разомъ зъ нею переходивъ товпу.

пне слово — выголосить голова „Рускои Бесѣды". 2) Вербицкій: „Симфонія А-моль" — выконає орхестра 95 полку пѣхоты. 3) Лисенко: „Ой пущу я коничена" — тріо зъ хоромъ въ супроводѣ фортепяну. 4) Шевченко: „До Основяненка" — выголосить п-ѣ Л. Л. 5) Лисенко: „Свято въ Чигиринѣ" — сольо барітонове выконає п. Ос. Тел. 6) Матюкъ: „Нивомъ сонце" — хоръ. 7) Пупурі зъ славяньскихъ пѣсень — выконає орхестра. 8) Вахнянинъ: „И я любивъ колись" — зъ оперы „Купало" — сольо барітонове въ супроводѣ фортепяну — выконає п. Ос. Тел. 9) Воробкевичъ: а) „Гей орле, орле!" б) „Днѣпорѣка" — хоры. 10) Климковичъ: „На смерть Т. Шевченка" — выголосить п. Л. Гув. 11) Вербицкій: „Привѣтъ вôтчинѣ" — выконає орхестра. 12) Копко: „До Руси" — сольо барітонове въ супроводѣ хору и фортепяну. Продукціѣ хоровѝ выконає хоръ станіславôвскихъ Русинôвъ, а творы инструментальнѝ — орхестра войскова 95 полку пѣхоты пôдъ проводомъ капельмайстра п. Форки. Цѣна мѣсць: Крѣсло 1 зр., партеръ 50 кр. для пп. студентôвъ 25 кр., ґалерія 15 кр. Білєтôвъ можна дôстати въ „Народнôй Торговли", а вечеромъ при касѣ. Початокъ точно о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ.

— **„Руска Бесѣда" въ Перемышли** устроює завтра въ суботу дня 25 марта третѝ и послѣднѝ вечерницѣ въ тôмъ постѣ. Початокъ о годинѣ 7 ôй вечеромъ.

— **Дирекція товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ" у Львовѣ** подає до вѣдомости всѣхъ интересованыхъ, що листы удѣловѝ фонду основного тогожъ товариства уже выготовленѝ и можна ихъ кождои хвилѣ вôдобрати разомъ зъ приналежными купонами въ канцелярія Дирекціѣ (ул. Театральна ч. 8) за зворотомъ вôдповѣдныхъ квітôвъ тымчасовыхъ. Хто зъ по-за Львова бажає одержати свôй листъ удѣловый черезъ почту, зволить надôслати квітъ тымчасовый и марку листову на 20 кр. зъ докладнымъ означенемъ своєи теперѣшнои адресы, въ цѣли высылки дотычныхъ листôвъ.

— **Нови стіпендіѣ.** Передъ кôльканацяти лѣтами померъ у Львовѣ пенсіонованый совѣтникъ скарбовый Андрѣй Шукевичъ и єго жена Тересія. Обоє записали Институтови Ставропигійскому домикъ при улици Гончарскôй у Львовѣ, въ цѣнѣ около 5.000 зр., пôдъ услôвємъ, що Институтъ, продавши реальнôсть, оснує двѣ стіпендіѣ для рускои школьнои молодежи. Ставропигія адмініструвала якійсь часъ домомъ и направивши єго продала за суму около 6.000 зр. Вôдъ того часу зрôсъ сей капіталъ на 10.200 зр. въ цѣнныхъ паперахъ и 15 зр. 81 кр. готôвки. Зъ процентôвъ того капіталу рѣшивъ сими днями Институтъ Ставропигійскій утворити три стіпендіѣ имени Андрѣя и Тересіѣ Шукевичѣвъ, кожду по 145 зр., призначенѝ для рускои молодежи школъ середныхъ и высшихъ, а лишню квоту въ вôдсоткôвъ уживати на адміністрацѝйнѝ выдатки въ справѣ тыхъ-же стіпендій и на основанє четвертои стіпендіѣ, або на побôльшенє згаданыхъ трехъ стіпендій. Фундацѝйнѝ грамоты вже выготовленѝ и поданѝ до Намѣстництва до потверджения. Отже єсть надѣя, що вже зъ слѣдуючимъ школьнымъ рокомъ будуть стіпендіѣ розданѝ.

— **Запомоги.** Рада „Народного Дому" у Львовѣ оголошує конкурсъ на двѣ одноразовѝ запомоги по 25 зр. зъ „фонда 3 го мая", призначенѝ для двохъ селяньскихъ сынôвъ рускои народности и греко-кат. обряду, ходячихъ до ґімназіи або реальныхъ школъ, одного зъ львôвскои або станіславôвскои, а другого зъ перемыскои епархіѣ. Подавати ся о тѝ запомоги треба до 30 цвѣтня.

— **Охотниче товариство ратункове** на взôръ такогожъ товариства вѣденьского має повстати у Львовѣ. Въ тôй цѣли приѣхавъ до Львова основатель вѣденьского товариства ратункового дръ Мунді, котрый уже въ Краковѣ заложивъ тому два роки стацію ратункову. Потрѣбнѝ приборы для уладженя стаціѣ вже прибули.

— **Нови войскови мундуры.** Ще минувшого року установила власть войскова комісію, котра мала розслѣдити, якѝ мундуры були бы найвôдповѣднѣйшѝ въ часѣ вôйны. Якъ Extrapost доносить, покôнчила вже комісія свои нарады и предложила вже Є. В. Цѣсареви дотычнѝ ухвалы до санкціѣ. После сихъ ухвалъ має одержати пѣхота кабаты сивавои краски (якъ стрѣльцѣ и оборона краєва). Вылоги всѣхъ полкôвъ будуть червонѝ, а всѣ дотеперѣшнѝ рôвнороднои краски знесуть ся. Порядковѝ числа полкôвъ будуть вырытѝ на ґузикахъ. Плащѣ будуть такожъ змѣненѝ и замѣсть дотеперѣшныхъ будуть заведенѝ плащѣ сивои краски. При кôннотѣ будуть заступленѝ червонѝ штаны сивыми, а всѣ яркѝ краски темнѣйшими.

— **Означенє границь надъ Збручомъ.** За згодою нашого правительства въ міністерствомъ справъ заграничныхъ въ Россіи, почнуть зъ весною означувати границю тыхъ двохъ державъ вздовжъ Збруча, бо та рѣка якъ выллє, то змѣняє своє русло и тому й границя непевна. До того буде назначена окрема межинародна комісія, до котрои австрійске правительство назначило борщѣвского старосту п. Мільнера и инжинера п. Войцѣховского.

— **Каналізація въ мѣстѣ Станіславовѣ.** На порученє рады мѣста Станіславова, выготовивъ проф Єґерманъ пляны каналізаціѣ въ тôмъ мѣстѣ. Сѣть каналôвъ буде на 5.000 метрôвъ довга, а копіты побудованя ихъ вынесуть до 100.000 зр. На покрытє тыхъ выдаткôвъ має мѣсто затягнути позичку.

— **Конфіската перепачкованыхъ товарôвъ.** Czas доносить: Вôдъ 6 год. рано (дня 23 с. м.) урядники дирекціѣ скарбу конфіскують товары, перепачкованѝ жидами. Около 80 урядникôвъ вôбрала краковска дирекція скарбу зъ цѣлого повѣта краковского и робить ревізіѣ въ цѣлôмъ Краковѣ. Дотеперь зревідовано уже 120 склепôвъ и мешкань. найдено звышь 80 скринь перепачкованыхъ кашмірôвъ и рôжныхъ шовкôвъ. Сконфіскованѝ матеріѣ вôдослано до уряду мытового Такожъ найдено кôлька скринь неостемпльованыхъ картъ до гры. Найдено такожъ кôлька скринокъ заграничныхъ выробôвъ золотыхъ, котрѝ не мали печатки нашихъ урядôвъ. Цѣлый день вôдбувають ся ревізіѣ. Люде, у котрыхъ сконфіскованo товары, то самѝ жиды."

— **Вовки** появили ся громадно въ Жадавѣ на Буковинѣ и наробили богато шкоды въ худобѣ.

— **Самоубійства селянъ.** Буковиньскѝ часописи щоразъ подають вѣсти про самоубійства селянъ и не знати, на карбъ чого брати таку зневѣру въ житє у людей, котрѝ вкôнци не суть такъ зденервованѝ, якъ декотрѝ люде зъ кругôвъ интеліґентныхъ. Послѣдными днями въ Кадлубискахъ на Буковинѣ позбавила себе житя 40-лѣтна женщина Марія Андрусякъ, а пôдъ Новоселицею застрѣливъ ся робôтникъ зъ Жучки Кость Влага. Такъ само и Козьма Кефа зъ Серги зъ заздрости пôшовъ на другій свѣтъ. Вôнъ оженивъ ся тому пôвъ року зъ одною красавицею свого села. Якъ разъ черезъ те, що она була гарна, Кефа попавъ въ заздрôсть, ставъ пôдозрѣвати жѣнку и грозити, що якъ побачить єѣ коли зъ парôбками, то — себе позбавить житя. Дня 16 с. м. вернувъ вôнъ до дому и справдѣ заставъ кôлька молодцѣвъ у своѣй хатѣ. Отже вылѣзъ на пôдъ и тамъ на ремени повѣсивъ ся. Певно, й жѣнка була винна тому.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѝ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 23 с. м. до 12 год. въ полудне дня 24 марта: середна теплота була — 1·6° Ц., найвысша + 1·4° Ц. (вчера по полудни), найнизша — 6·0° Ц. нинѣ въ ночи. Барометеръ иде въ гору (768). Вѣтеръ буде полудневo-захôдный, слабый, теплота обнизить ся до — 2·0° Ц., небо буде переважно захмарене; опаду не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 23 с. м.; пшениця 7·75 до 8.—; жито 5·75 до 6·25; ячмѣнь 4·75 до 5·50; овесъ 5·59 до 6·—; рѣпакъ 11·50 до 11·75; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 11·— до 11·75; бôбъ 5·— до 5·50, бобикъ —·— до—·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 68·— до 73·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 18·— до 19·—; анижъ 36·— до 39·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до 12·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Цельовацъ 24 марта. Померъ тутъ Адольфъ Фішгофъ; тѣло буде перевезене до Вѣдня.

Парижъ 24 марта. Палата послôвъ вôдкинула 314 голосами противъ 200 резолюцію посла Казнова на розвязанє палаты. На мѣсце Ренана выбраный членомъ Академіѣ наукъ Шальмель-Лякуръ.

Фльоренція 24 марта. Вчера по полудни приѣхала тутъ анґлійска королева.

Берлинъ 24 марта. Альвардтъ промавлявъ вчера на зборахъ въ Шпандавѣ, де єму вручено лавровый вѣнецъ.

— Веселый, тай тôлько всего — вôдповѣла.

— Ты любишь єго?

— А вжежь, дуже навѣть.

А она *таки* выйде за него — роздумувавъ Павло.

Довкола нихъ кричала и веселила ся велика товпа. Оденъ зъ лямпіонôвъ займавъ ся и цѣла громада молодежи старала ся зôрвати єго зô шнура. Горючѝ куснѣ паперу лѣтали у воздусѣ, а каплѣ стеарины прыскали довкола.

Гальшка взяла єго попôдъ руку и обтерла голову о єго плече. Въ-друге перебѣгла єго та рошкôшна дрожь, котрои не мôгъ собѣ вытолкувати.

— Такъ... теперь я безпечно укрыта — сказала єму шепотомъ. — Пôдемо познѣйше въ лѣсъ, я маю тобѣ стôлько оповѣсти... тамъ не перешкодить намъ нѣхто.

А коли такъ говорила, то зъ радости напала єго ажъ якась забобонна тревога.

Дойшли теперь до загороды, де танцювали. Трубы гудѣли, а танцюючѝ пары крутили ся мовь вихоръ.

— Чи й мы погуляємо? — спытала зъ усмѣхомъ.

— Та-же я не вмѣю гуляти — вôдповѣвъ.

— Нѣчо не шкодить — она на те — до такихъ рѣчей є прецѣ Лесько...

Єму прийшли на думку малені мрѣѣ нинѣшного вечера, коли сидѣвъ пôдъ корчемъ яловцю.

— Галю, я маю ще твою книжку — промовивъ по хвили.

— Знаю, знаю — вôдповѣла и глянула на него зъ усмѣхомъ.

— Не гнѣвай ся, що...

— Якій же ты педантъ! — жартувала она. — Лесько за той часъ знѣвечивъ менѣ цѣлу мою бібліотеку, а теперь хоче, щобъ я єму постарала ся о нову, бо не має що читати.

Лесько... и все тôлько Лесько!.. подумавъ собѣ Павло.

— И богато зъ неѣ прочитавъ ты? — спытала по хвили.

— Бувъ часъ, що я цѣлу вмѣвъ на память.

— А теперь?

— Теперъ, ой, Боже мôй! Я мушу думати о стôлько найпрозаичнѣйшихъ рѣчахъ у свѣтѣ! Нинѣ то вже не держить ся моєѣ головы.

— И моєѣ такожъ нѣ, Павле. То певно тому, що за богато зазнали мы житя. затратили въ собѣ поезію.

— И ты такожъ?

Она зôтхнула.

— Бѣдна мати! — сказала вôдтакъ.

— Щожь такого?

— Бачишь, вôдъ пяти лѣтъ я пильную хорои — сказала — то неразъ неодну сумну хвилю мушу пережити; а коли въ комнатѣ свѣтить ся нôчна лямпка, а на дворѣ вихоръ гуде и трясе шибы вôконъ, тодѣ находять на чоловѣка прережнѝ думки о житю и смерти. о любови и самотѣ, словомъ чоловѣкъ тодѣ у своѣй власнôй головѣ выснує собѣ свою „книгу пѣсень", уже не читає чужихъ... Але выйдѣмъ зъ сего галасу... Я хочу тебе запытати ся о стôлько рѣчей, а ту ледви можна зрозумѣти власнѝ слова...

— Заразъ — каже — лишь перше мушу...

(Дальше буде.)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякій ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадної провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечнѝ.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ премій.	4½% пожичку угорской желѣзной дороги державной.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінацийну угорску.
4½% листы Банку краєвого.	
4½% пожичку краєву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ вылъосованѝ, а вже платнѝ мѣсячнѝ паперы цѣннѝ, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ всякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишенъ за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 8

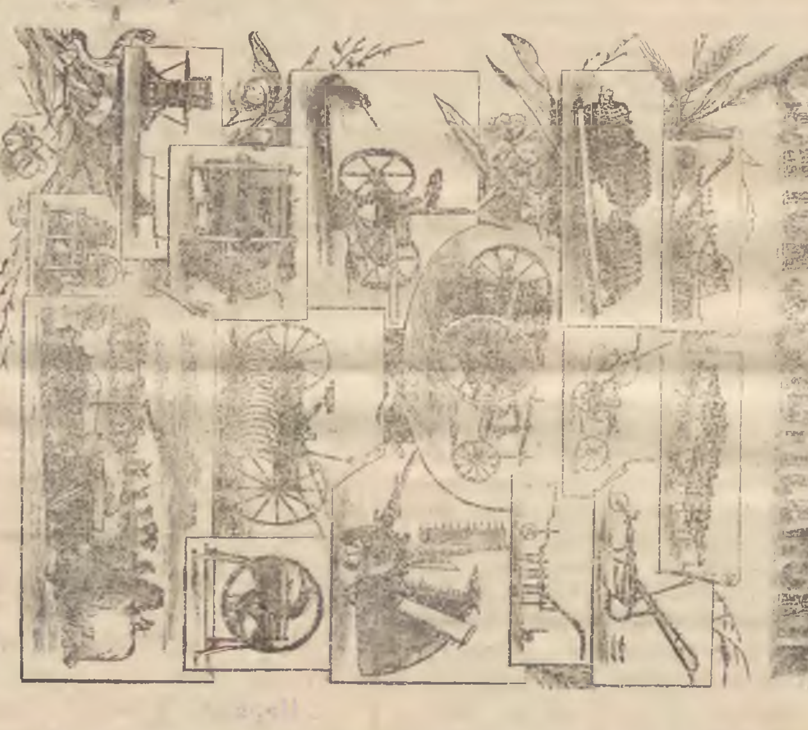

ц. к. управ. фабрика машинъ и знарядôвъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка ч. 22

поручає на надходячій сезонъ свôй богатый складъ машинъ и знарядôвъ рôльничихъ, знаныхъ зô знаменитои конструкціи и дуже солідного выконаня.

Репераціи выконують ся якъ найлѣпше и найдешевше въ робôтни, заосмотренôй въ машины помôчничѝ найновѣйшого системы гнаниѝ паров. 19

Иллюстрованѝ цѣнники и катальоґи даромъ и оплатно.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣннѝ и шамотовѝ.

Плыты бѣлѝ и кольоровѝ. — Насады коминковѝ.

Комплетнѝ уряджена для стаенъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины** и **Буковоны**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Вôдземки, насѣня лѣснѝ и дерева огородовѝ

старанно опакованѝ розсылає за попередною оплатою почтою або зелѣзницею **Зарядъ лѣсный Засôвъ пôдъ Чарною.**

Вôдземки лѣснѝ. Цѣна за 1000 штукъ. Сосна звыч. 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр. — Сосна чорна 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр, Сосна американ. 2-лѣтн. 3·50 зр. — Ялиця 2, 3, 4 и 5-лѣтн. по 1, 1·50, 2, 2·50 зр. — Модеревъ 2 3 4-лѣтн. по 2, 2·50 и 3 зр. Вôльха 2 3 и 4-лѣтн. по 2·50, 3 и 3·50 зр. — Береза 2 3 и 4-лѣтн. по 2·50, 3 и 3 50 зр. Ясень 1 рôчный 8—15 см. зр. 3·50 — Яворъ 1-рôчный 10—25 см. зр. 4.— — Кленъ 2-лѣтн. 25—40 см. 6 злр. — Акація до 30, 50, 80, 100 см. 2, 2·50, 3, 4 зр. — Crategus на живый плôтъ 15—30 см. 8 зр. 25 40 см. 10 зр.

Насѣня. Цѣна за фунтъ = ½ клгр.: Сосна звычайна 1·60 зр. Сосна чорна 1 10 зр. — Сосна американьска 4 зр. — Ялиця 1·10 зр. — Модеревъ 2 зр. — Акація 30 кр. — Береза 40 кр. — Вôльхи 50 кр. — Ясень 30 кр. — Достава до зелѣзницѣ даромъ а мѣшочки на насѣня и за опакованє вôдземкôвъ числить ся на власнѝ кошта. ялицѣ и сосны вôдъ 100—140 см. по 30 кр. за штуку.

Деревця огородовѝ. Цѣна за 100 штукъ: Дички яблôнокъ 25—50 см 1 зр. — Дички грушокъ 15—25 см. 1 зр. — Лѣщина знам. ґат. 25—50 см. 3 зр. — Порѣчка велика солодка червона 6 зр. — Липа широколистна 25—50 см. 4 зр. — Каштанъ звычайн. 25—50 см. 3 зр. — Тернє христове 70—100 см. 4 зр. — Вязъ 70—100 см. 5 зр. — Ясень 100—140 см. 4 зр. — Яворъ 100—140 см 5 зр — Кленъ 100—140 см. 5 зр. — Акація 120—150 см. 5 зр.

Менше якъ 10 штукъ въ одного ґатунку не продаємо, а низше 100 штукъ не высылає ся.

Въ случаю ласкавого замовленя, просимо о подане почты и стаціи зел.

Зъ высокимъ поважанемъ

Зарядъ лѣсный въ Зассовѣ (пôдъ Чарною)

пп. Зассôвъ ст. тел. Чарна.

Кореспонденціи въ языцѣ польскôмъ. 29

5-10 зр. денно

певного зарôбку безъ капіталу и ризика даємо кождому, хто схоче заняти ся розпродажею законно дозволеныхъ льосôвъ и державныхъ паперôвъ. Зголошене пôдъ „Lose" a. d. **Annoncen-Exp. J. Danneberg, Wien I.,** Kumpfgasse 7. 18.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" приймає лишь „Бюро Дневникôвъ" **Людвика Пльона,** при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсячна тыхъ ґазетъ.

Бюро оголошенъ и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ оригінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y"

може лише се бюро анонсы приймати.

Л. І. Патрахъ въ Стрыю

въ Галичинѣ

складъ машинъ, рôльничихъ знарядôвъ и кôстяной муки.

Выключный складъ фабричный **КОСЪ** зô значкомъ „Сѣчкарня" для Австріи, Россіи, Нѣмеччины, Угоръ и Веходу.

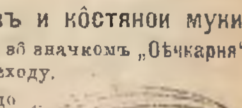

Доброта нашихъ косъ до клепання зъ надзвычайнымъ гартомъ зъ анґлійской серебристои стали въ жолтою политурою, доказана найлучше великимъ отбытомъ въ цѣлôй державѣ.

За доброту косы, ручается; если бы однакже котра не понравилась, а даже, если бы по 5—6 разовомъ клепаню добре не косила якъ пишемо, то принимаємъ сю назадъ.

КОСЫ: довольно довгіи продаємо по цѣнѣ:

Довг:	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105 цтм.
Цѣна:	1	1.05	1.10	1.20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.80 зр.

Правдивѝ мармуровѝ каменѣ:

Довг.:	18	21	22 цтм.
Цѣна:	30	35	38 кр. за штуку.

Правдивѝ каменѣ 16 кр. Бабка зп молоткомъ 1·20 кр.

Селяне котрѝ берутъ 10 штукъ, одержать одну (11-тую) даромъ.

Можна такожъ одержати: молотѣльню, сѣчкарню, млынки до ощищаня збôжа и прочѝ рôльничѝ предметы и на выплатъ до року; анґлійскѝ ножѣ до всѣхъ сѣчкарней.

TH,	CCH.	CSA
80,	1.40	1.50 зр.

1

Высылає ся сейчасъ за готôвку, або за послѣплатою.

Поручає ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.